

Sygn. akt I C 163/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2015r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant: Anna Koziół

po rozpoznaniu w dniu 3 lipca 2015r w Świdnicy

sprawy z powództwa B. G.

przeciwko A. K.

o zapłatę kwoty 8.000,00 zł

I. zasądza od pozwanej A. K. na rzecz powoda B. G. kwotę 7900,00 zł (siedem tysięcy dziewięćset złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 23 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1617,00 zł tytułem kosztów procesu w tym kwotę 1200,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 163/15

UZASADNIENIE

Powód B. G. pozwem z dnia 23 stycznia 2015 roku wniósł o zasądzenie od pozwanej A. K. kwoty 8.000,00 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 26 października 2014r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu podał, że kupił od pozwanej samochód F. (...), przy zawarciu umowy otrzymał dowód rejestracyjny i ubezpieczenie; błąd karty pojazdu uniemożliwia przerejestrowanie samochodu; powód wzywał pozwaną do wydania dokumentów, próbował samodzielnie uzyskać duplikaty lecz wobec braku reakcji pozwanej okazało się to bezskuteczne; powód odstąpił od umowy; na żadaną kwotę składają się 7.900 zł kwota zapłacona za samochód i 100 zł za przegląd techniczny.

Pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości; w uzasadnieniu przyznała, że strony zawarły umowę kupna sprzedaży samochodu, jednak podniosła, że wydała powodowi kartę pojazdu, dowód rejestracyjny i polisę OC.

W TOKU POSTĘPOWANIA SĄD USTALIŁ

NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY:

Pozwana kupiła od R. F. (1) 30 kwietnia 2014r samochód F. (...) (wcześniej kupiony od A. S.). Z uwagi na brak środków finansowych postanowiła go sprzedać i umieściła ogłoszenie na portalu internetowym. Zakupem pojazdu zainteresował się powód i strony podjęły telefoniczne rozmowy.

W dniu 18 sierpnia 2014 roku powód kupił od pozwanej opisany wyżej samochód. Umowę zawarto na parkingu przy stacji benzynowej w P.. Pozwana przekazała kluczyki, dowód rejestracyjny i potwierdzenie ubezpieczenia. W dniu sprzedaży samochód nie posiadał ważnego przeglądu rejestracyjnego i nie był przejeżdżony na pozwaną; w dowodzie rejestracyjnym jako właściciel figurował A. S..

Pozwana pismem z 29 września 2014r poinformowała powoda, że wydała mu kartę pojazdu.

DOWÓD: umowa kupna sprzedaży z 18 VIII 2-14r k. 4

Kopia dowodu rejestracyjnego i polisy k. 5-6

Pismo pozwanej k. 27

Umowa kupna sprzedaży z 30 IV 2014r k. 62-63

Umowa kupna sprzedaży k. 64

zeznania świadka R. F. k. 94-95 (płyta CD k. 98)

M. K. k. 95-96 (płyta CD k. 98)

P. K. k. 96 (płyta CD k. 98)

Z. G. k. 96-97 (płyta CD k. 98)

Zeznania powoda k. 134 (płyta CD k. 136)

pozwanej k. 134-135 (płyta CD k. 136)

Pozwana nie przekazała powodowi poprzednich umów dotyczących sprzedaży spornego pojazdu.

BEZSPORNE

Po stwierdzeniu braku karty pojazdu powód podjął działania mające na celu uzyskanie zaświadczenia potwierdzającego dane wskazane w karcie pojazdu w Starostwie Powiatowym w Ś.. Starostwo wezwało powoda do przedłożenia oświadczenia o zagubieniu karty oraz dokumentów własności pojazdu. Powód zwrócił się do pozwanej o wydanie dokumentów i karty pojazdu pismem z 23 września 2014r. Pozwana wezwanie pozostawiła bez odpowiedzi, nie stawiała się także w Starostwie Powiatowym w dniu wskazym przez powoda celem załatwienia formalności.

Starostwo powiatowe nie wydało zaświadczenia.

DOWÓD: pismo Starostwa Powiatowego k. 7, 117

oświadczenie k. 8

pismo powoda k. 9

Pismem z dnia 16 września 2014 roku powód odstąpił od umowy sprzedaży z 18 sierpnia 2014r powołując się na nieprzekazanie karty pojazdu i brak współdziałania w uzyskaniu zaświadczenia potwierdzającego dane z karty pojazdu.

DOWÓD: pismo powoda k. 10

W TAK USTALONYM STANIE FAKTYCZNYM

SĄD ZWAŻYŁ:

Powództwo jest zasadne.

Powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej kwoty 8.000 zł podnosząc, iż odstąpił od umowy sprzedaży samochodu. Pozwana nie kwestionowała faktu, że sprzedała powodowi wskazany w pozwie samochód. Wprawdzie w umowie został też wpisany ojciec powoda – G. G. - jednak z zeznań stron wynika, że właścicielem pojazdu miał być wyłącznie powód i to powód zawarł sporną umowę.

W niniejszej sprawie mamy do czynienia z umową sprzedaży zawartą pomiędzy dwoma osobami fizycznymi, a więc zastosowanie będą tu miały przepisy kodeksu cywilnego regulujące umowę sprzedaży.

Zgodnie z art. 535 kc przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu ją, zaś kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Art. 546 kc stanowi, że sprzedawca obowiązany jest udzielić kupującemu potrzebnych wyjaśnień o stosunkach prawnych i faktycznych dotyczących rzeczy sprzedanej oraz wydać posiadane przez siebie dokumenty, które jej dotyczą. Sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę zmniejszającą jej wartość lub użyteczność ze względu na cel w umowie przeznaczony albo wynikający z okoliczności lub przeznaczenia rzeczy, jeżeli rzecz nie ma właściwości o których istnieniu zapewnił kupującego, albo jeżeli rzecz została kupującemu wydana w stanie niepełnym (art. 556 §1 kc). Jednym z uprawnień kupującego przy istnieniu wady rzeczy wynikającym z art. 560 §1 kc jest odstąpienie od umowy, z zastrzeżeniem, że kupujący musi zawiadomić sprzedawcę o wadzie rzeczy przed upływem miesiąca od wykrycia wady (art. 563 §1 kc). Kupujący nie może odstąpić od umowy odstąpić jeżeli sprzedawca niezwłocznie wymieni rzecz wadliwą na rzecz wolną od wad albo niezwłocznie te wady usunie; jeżeli kupujący odstępuje od umowy z powodu wady rzeczy sprzedanej, strony powinny sobie nawzajem zwrócić otrzymane świadczenia według przepisów o odstąpieniu od umowy wzajemnej (art. 560 kc).

Powód wskazywał, że odstępuje od umowy, ponieważ pozwana nie przekazała mu dokumentów niezbędnych do zarejestrowania pojazdu. Zgodnie z art. 546 kc sprzedający zobowiązany jest wydać kupującemu dokumenty dotyczące rzeczy sprzedanej. Tym samym to na pozwanej spoczywał obowiązek przekazania powodowi niezbędnych dokumentów. Zgodnie z art. 6 kc osoba która z faktu wywodzi skutki prawne powinna te okoliczności udowodnić. Tym samym pozwana powinna wykazać, że wydała powodowi nie tylko kartę pojazdu ale i umowy, które są niezbędne do dokonania rejestracji pojazdu na powoda (gdyż pozwana nie była osobą widniejącą jako właściciel w dowodzie rejestracyjnym). Okoliczności tej powódka w żaden sposób nie wykazała. Nie wystarczającym jest bowiem samo stwierdzenie powódki, że karta pojazdu została wydana, zaś odnośnie umów sprzedaży – powódka sama przyznała, że nie przekazała ich powodowi. Świadek M. K. potwierdził, że kiedy jechały z pozwaną samochodem sprawdzała na prośbę pozwanej czy w foliowej torebce są wszystkie dokumenty i że była karta pojazdu. Zeznanie takie nie potwierdza, że karta ta została wydana powodowi. Świadek P. K. zeznała, że nie otrzymali karty pojazdu przy zawieraniu umowy. Pozwana powołuje się na zapis w umowie, że kupujący potwierdza że zna stan techniczny pojazdu oraz że zapoznał się z dokumentami i oznaczeniami pojazdu i nie wnosi żadnych zastrzeżeń. Nie można pozwanej przyznać racji – zapis ten potwierdza, że powód zapoznał się ze stanem pojazdu i dotyczącymi go dokumentami, nie potwierdza w żaden sposób, że dokumenty te otrzymał. Tym bardziej, że okoliczność nie wydania poprzednich umów sprzedaży pojazdu była pomiędzy stronami bezsporna.

Zarówno karta pojazdu jak i dokumenty potwierdzające przeniesienie własności na kolejne osoby (w przypadku nie dokonania wymaganych zmian w dowodzie rejestracyjnym) są dokumentami niezbędnymi do zarejestrowania pojazdu i dalszego korzystania z niego. Starostwo Powiatowe w Ś. nie wydało zaświadczenia potwierdzającego treść karty pojazdu, gdyż powód nie przedstawił niezbędnych dokumentów. Pozwana zeznała, że nie przesłała tych dokumentów na pierwsze wezwanie powoda, gdyż o tym zapomniała, a potem myślała że powód już to załatwił. To obowiązkiem pozwanej było podjęcie czynności mających na celu dostarczenie powodowi dokumentów niezbędnych do zarejestrowania pojazdu.

Tym samym uznać należało, że samochód został wydany powodowi w stanie niezupełnym i z tego względu powód nie może z niego korzystać, co uzasadniało odstąpienie od umowy.

Zgodnie z treścią art. 568 §1 kc uprawnienia z tytułu rękojmi wygasają po upływie roku od dnia wydania rzeczy kupującemu. W uchwale z 5 VII 2001r1 Sąd Najwyższy wskazał, że „po upływie terminu wskazanego w art. 568 §1 kc roszczenie kupującego o obniżenie ceny wadliwej wygasa i nie może być skutecznie dochodzone przed sądem”. W uzasadnieniu Sąd Najwyższy podkreślił, że „dla zachowania tego terminu nie wystarczy zatem zawiadomienie sprzedawcy o wadzie i zażądanie obniżenia ceny. Konieczne jest wystąpienie przez kupującego w tym terminie ze stosownym powództwem do sądu.” Bezsportnym była w niniejszej sprawie, że powód otrzymał samochód w dniu 18 sierpnia 2014r, tym samym roczny termin z art. 568 §1 został zachowany.

W związku z powyższymi rozważaniami nie podlegał materiał dowodowy dotyczący stanu pojazdu, gdyż okoliczność ta nie miała znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

W związku z powyższymi na mocy powołanych przepisów należało uznać, że powód skutecznie odstąpił od umowy sprzedaży.

Konsekwencją odstąpienia przez powoda od umowy jest powstanie po stronie pozwanej obowiązku zwrotu ceny zapłaconej przez powoda (art.560 §2 kc). Powód wniósł o zasądzenie kwoty 8.000 zł; jednak pozwana wskazała, że powód zapłacił jedynie 7900 zł, okoliczności tej powód nie kwestionował, podnosząc, że żąda dodatkowo zwrotu 100 zł, które zostały poniesione przez powoda na przegląd techniczny pojazdu. Wskazać należy, że kwota 100 zł nie jest należna powodowi – w chwili zawarcia umowy powód wiedział, że samochód nie ma ważnego przeglądu rejestracyjnego (co było pomiędzy stronami bezsporne), a więc miał świadomość, że koszty takie będzie musiał ponieść i godził się na to. Ponadto bezspornym pomiędzy stronami było, że w umówiona cena (8.000 zł) została przez powoda obniżona o 100 zł właśnie tytułem poniesionych kosztów przeglądu; tym samym powód nie może żądać zwrotu przez pozwaną ponownie tych samych kosztów. Tym samym skoro powód zapłacił za samochód kwotę 7.900 zł to kwota ta została zasądzona, zaś dalej idące powództwo oddalono.

Nie można natomiast zgodzić się z twierdzeniem powoda, że należą się powodowi odsetki od dnia 23 XI 2013 roku. Powód nie wykazał bowiem kiedy pozwana otrzymała pismo w którym powód odstąpił od umowy; tym samym odsetki należały się powodowi od dnia wniesienia pozwu (po jego zwrocie). Stąd odsetki zasądzono od dnia 23 I 2015r. W pozostałym zakresie co do odsetek powództwo należało oddalić jako bezzasadne.

W związku z powyższymi na mocy powołanych przepisów zasądzono na rzecz powoda od pozwanej kwotę 7.900 zł z ustawowymi odsetkami od 23 I 2015 roku, zaś dalej idące powództwo oddalono.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 kpc mając na względzie wynik procesu i koszty poniesione przez powoda (400 zł opłaty od pozwu, 1200 zł - koszty zastępstwa procesowego w wysokości wynikającej z § 6 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 IX 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348), 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa).